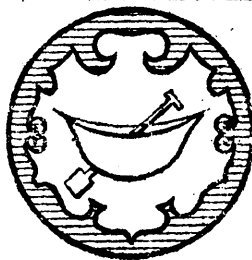

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i administracja •
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 1000.—
Miesięcznie . „ . 300.—

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery
szpalty na stronie) Mk. 75.—Przed tekstem
Mk. 200.— za wiersz (dwie szpalty na
stronie). Drobne 25 marek za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie mk. 250.—

Cena egzemplarza 75 Marek

№ 31. (147.)

Łódź, wtorek 1 sierpnia 1922 r.

Rok IV.

STANISŁAW KEMPNER

Naczelnik Wydż. Zdrowotn. Publ.

Trzyletnie Wydziału Zdrowotności Publicznej 1919-1921 r.

(ciąg dalszy)

Zmiany i inowacje oraz pomoc pozaszpitalna.

W czerwcu 1921 r. Magistrat m. Łodzi zawarł z Zakładem Psychiatrycznym w Koeborowie umowę, na mocy której przysługuje mu prawo wysyłania i umieszczenia w tamt. szpitalu amysłowo-chorych m. Łodzi. W ten sposób do 200 chorych amysłowo znalazło schronienie w szpitalu i korzystać może z racjonalnej opieki lekarskiej.

Szpital św. Aleksandra, mieszczący się przy ul. Placowej oddony został Kurji Biskupiej, a wzamian za to otwarto szpital przy ul. Aleksandrowskiej № 115. Wszystkie pozostałe szpitale, o których wyżej wspomnieliśmy, jako też Zbiornia Miejska, Dom Izolacyjny, Laboratorium i Prosektorjum otrzymały, pomimo ciężkich warunków materialnych, cały szereg nowych urządzeń techniczno-medycznych.

Prócz rozszerzenia opieki nad instytucjami miejskimi Magistrat — Wydział Zdrowotności Publicznej subsydjował instytucje społeczno-lecznicze następujące:

1. T-wo Przeciwważlicze,
2. Ambulatorjum szpitala matz. Poznańskich,
3. „ Chrześc. T-wo Dobroczynności,
4. „ Żydowskiego T-wo „Linus Hacholim“
5. Przytułek dla amysłowo-chorych żydów.

Niezależnie od pomocy szpitalnej Wydział Zdrowotności Publicznej udzielał abogim mieszkańcom miasta Łodzi pomocy w postaci naświetlań roentgenowskich, leczenia kwarcem, kąpeli świetlnych, leczenia elektrycznością i t. d.

Umieszczenie Pogotowia Ratunkowego.

W sierpniu 1920 r. przyjęło miasto pod swój zarząd Pogotowie Ratunkowe, które wobec likwidacji T-wa Dorażnej Pomocy Lekarskiej, miałoby przestać istnieć. Z chwilą przejścia Pogotowia Ratunkowego działalność jego została znacznie rozszerzona, nie szzczędzono i tu środków materialnych, ażeby tak niezbędną placówkę doprowadzić do właściwego poziomu. Likwidacja T-wa Dorażnej Pomocy Lekarskiej jest wyraźnym dowodem, iż filantropijne Towarzystwa, utrzymujące się z „darów“, darowizn, oraz składek członkowskich, w okresie powojennym straciły rację bytu, gdyż materialnie nie są w stanie pokrywać się, maszą zaprze-

stać istnienia, a jeżeli chcą istnieć, wzgl. kontynuować działalność swą, to zmaszowane są uciekać się pod opiekę municypalności.

I co rychlej te z Instytucyj społeczno-filantropijnych, których dalszy żywota są już położone, powinny to uczynić, ażeby nie było zapóźno.

Miejska Apteka.

Gmina Miejska Łódź, pierwsza w Rzeczypospolitej Polskiej, zorganizowała i otworzyła dla własnych potrzeb Miejską Aptekę Szpitalną, której otwarcie nastąpiło w dniu 25-go września 1920 r.

Potrzeba Miejskiej Apteki Szpitalnej okazała się niemal nagłą. Założenie jej ze względów społecznych aż nadto w okresie „wolnego handlu” i wszechwładnego panowania „paska” na środki lecznicze, było pożądane.

Miejska Apteka Szpitalna ma na celu:

1. bezpłatne zaopatrywanie w leki szpitali miejskich,
2. bezpłatne zaopatrywanie w leki niezamożnej ludności m. Łodzi,
3. wydawanie bezpłatnie lekarstw obcym dżlatwie szkół powszechnych
4. dostarczanie lekarstw wszystkim instytucjom Magistratu m.

Łodzi, oraz na potrzeby pracowników Zarządu Miejskiego.

Powstanie Miejskiej Apteki Szpitalnej należy zawdzięczać w pierwszym rzędzie, pierwszemu Decernentowi z powszechnych wyborów ś. p. Dr. Franciszkowi Koziółkiewiczowi, przewodniczącemu Wydziału Zdrowotności Publicznej, który zrealizował uchwałę Rady Miejskiej, w przedmiocie otwarcia Miejskiej Apteki Szpitalnej.

Cały szereg poczynań w kierunku stworzenia najlepszych warunków choremu w szpitalach, jak: odpowiednia asłaga, opieka lekarska, odżywianie chorych, zakupno instrumentów chirurgicznych i innych urządzeń rzacają światło na prawidłowość i sumiennosć gospodarki miejskiej na polu szpitalnictwa, a poniższe cyfry o utrzymaniu dziennem chorego w szpitalu miejskim potwierdzą to i asprawiedliwą wydatki.

Z działalności poszczególnych instytucyj przekonamy się o ich rozwoju.

Statystyka utrzymania dziennego chorego w szpitalu miejskim.

NAZWA SZPITALA	rok	miesiąc	Ogółem na osobę wydano	
Radogoszcz	1919	grudzień	47.78	(większość zakaźnych chorych i gruźlica rozpadowa)
"	1920	"	214.58	
"	1921	"	1384.89	
Św. Aleksandra	1919	grudzień	47.78	(większ. chor. wener. i gruźlica)
"	1920	"	113.03	
"	1921	"	903.75	
przy al. Drewnowskiej	1919	grudzień	89.99	(większ. chorych chir. i wewnętrzni)
"	1920	"	143.88	
"	1921	"	1419.78	
„Marji-Magdaleny”	1919	grudzień	34.49	(weneryczne)
"	1920	"	131.06	
"	1921	"	1132.81	
w Chojnach	1919	grudzień	153.60	(lekka-gruźlica)
"	1920	"	168.81	
"	1921	"	1482.85	

Ruch chorych w szpitalach miejskich.

NAZWA SZPITALA	pozost. z XI m.	przy- było	wypi- sano	zmarło	pozost. na I. I.	liczba dni szpitaln.
we wszystkich szpitalach	969	907	793	88	995	32797 <small>(grudz. 1919 r.)</small>
we wszystkich szpitalach	1172	757	724	84	1121	37087 <small>(grudz. 1920 r.)</small>
we wszystkich szpitalach	1875	920	814	102	1379	41528 <small>(grudz. 1921 r.)</small>

Ruch chorych w miejskim szpitalu w Radogoszczu.

% śmert.		leczono			Ruch chorych w miejskim szpitalu w Radogoszczu	
1921	1920	1919	1921	1920		1919
8,3	12,9	13,8	433	751	1671	dar płamisty
16,2	17,1	16,4	998	957	383	dar brzuszny
0,0	0,97	0,0	68	103	63	dar powrotny
20,9	18,0	14,2	177	305	113	chor. ostrozakażne: szkarł. różn. meningit czerko spin epid.
4,7	13,5	1,1	213	288	183	chor. ostre i półostre gorączk.: influenza reumatyzm, malaria ..
19,0	8,4	18,8	84	459	176	czernonka
0,0	—	0,0	1	—	7	włośnica
7,1	0,0	0,0	14	2	3	choroby weneryczne
27,9	28,6	38,5	473	594	1004	gruźlica
17,3	14,9	16,9	542	234	273	chor. narządów wewnętrznych
25,5	23,5	6,3	47	17	16	chor. chirurgiczne
11,0	43,8	37,5	82	16	16	chor. narwowe i amysłowe
0,0	—	—	3	—	—	chor. oczu
0,0	16,7	8,3	11	6	12	chor. skórne
14,3	29,4	0,1	21	173749	113931	chor. kobiece i położnicze
16,2	16,7	20,0	213167	173749	113931	Liczby ogólne

Miejski szpital dla chorych chirurgicznych przy ul. Drewnowskiej 75.

Poczynając od roku 1919 przeznaczony został specjalnie dla chorych chirurgicznych. Szpital podzielony jest na następujące oddziały: oddział chirurgiczny 110 łóżek, w tem ginekologicznych 30, oddział wewnętrzny 40 łóżek i oddział oftalmiczny 12 łóżek.

Przy oddziale wewnętrznym istnieje laboratorium dla badań klinicznych, jak również oddział fizykalnej terapii. Ogółem leczono w okresie sprawozdawczym 3591.

Z liczby tej zmarło 397. Stosunek śmiertelności wynosi w 1919 r. 12 proc., w 1920 r. — 9 proc., w 1921 r. — 10 proc.

Ruch chorych w szpitalu.

pozost. z XI m.	przy- było	wypi- sano	zmarło	pozost. stało	Ilość dni szpitaln.
123	97	81	12	127	4128
143	102	88	10	147	4404
122	152	140	13	121	3837

Szpital dla chorych skórnych i wenerycznych św. Aleksandra.

W okresie sprawozdawczym leczono ogółem 2593 chorych.

Ruch chorych w szpitalu.

pozost.	przy- było	wypi- sano	zmarło	pozost.	Ilość dni szpitaln.
85	80	50	—	63	2404
85	31	31	6	79	2583
85	44	28	2	99	3025

Szpital dla kobiet, dotkniętych chorobami wenerycznymi „Marji - Magdaleny“.

W okresie sprawozdawczym ogółem leczono 3997 kobiet.

Ruch chorych w szpitalu.

pozost. z XI m.	przy- było	wypi- sano	zmarło	pozost. na 1. I.	Ilość dni szpitaln.
74	118	80	—	107	2466
89	106	128	—	67	2624
76	88	86	—	78	2485

Szpital dla lekko-gruźliczych w Chojnach.

Szpital w Chojnach, czyli zakład djetetyczno-klimatyczny dla lekko-gruźliczych, obliczony na 75 — 80 łóżek, a w porze letniej mogący pomieścić 85 chorych, znajduje się w 4-ro kilometrowej odległości od południowego krańca Łodzi, leży w kilkunastomorgowym parku, dobrze zadrzewionym. Teren szpitalny, jak również i pobliskie okolice są suche, pagórkowate, z powietrzem czystym, gdyż w pobliżu ani fabryk, ani większych osad niema. W okresie sprawozdawczym leczono się w ogólnej liczbie 988 osób, z liczbą dni szpitalnych 68884, zatem średnio wypada na jednego chorego 70 dni.

Ruch chorych w szpitalu w Chojnach:

R O K	S T A N				W Y Z N A N I E				W I E K				Dni szpitalne
	żonaty	kawaler	mężatka	panna	katolickie	ewangel.	prawosł.	możesz.	do 14 lat	od 15-30l.	od 31-40l.	od 41 i wyżej	
1919	41	70	94	118	166	18	3	186	58	186	65	14	21814
1920	54	69	63	133	182	18	—	124	32	207	46	34	23737
1921	41	79	76	142	167	9	1	161	14	242	54	28	23833
Razem	136	218	233	393	515	40	4	421	104	635	165	76	68884

Z tablicy widać, że przeważną masę stanowią chorzy w wieku młodym, czyli w okresie sił i zdolności do intensywnej pracy. Kobiet więcej niż mężczyzn, co jednak nie wskazuje bynajmniej, że kobiety łatwiej ulegają chorobie; różnica powstaje głównie przez to, że mężczyzna jako karmiciel rodziny ma mniejszą możliwość leczenia się, szczególnie w początkowym okresie choroby. Ten pogląd potwierdza stan choroby, wstępujących do szpitala mężczyzn, którzy w $\frac{3}{4}$ wypadków są znacznie zaawansowani w chorobie. Chorzy przyjmują pokarm 5 razy dziennie. W dzień chorzy w lecie są w parku na leżakach, w deszcz na leżakach na werandzie; zimą zależnie od stanu choroby i jakości ubrania, mniej lub więcej godzin wędrują w leżalni. Pomoc lekarską stanowią: lekarz stale mieszkający w szpitalu, konsultant honorowy, (przewodniczący Sekcji do Walki z Gruźlicą) Dr. Seweryn Sterling i dojeżdżający do szpitala 3 razy miesięcznie laryngolog.

Szpital chojeński, m. i. ma na celu wzmocnienie organizmu chorego, danie wypoczynku—znajomym pracą siłom. Z tego powodu przeważnie zwraca się uwagę na usilne odżywianie chorego i na racjonalne wyzyskanie świeżego powietrza, a również i na stan psychiki chorego. W szpitalu istnieje specjalna biblioteka dla chorych.

Tablica, ilustrująca wyniki leczenia w szpitalu w Chojnach

Rok 1921	Kobiety	Mężczyźni	Razem	W A G A				CIEPŁOTA				W Y N I K L E C Z E N I A						
				Przybyło	Ubyło	Bez zmiany	Średnia w kilogr.	przy wstąpieniu do szpitala		przy wystąpieniu ze szpitala		LEKARSKI			SOCJALNY			
								Normalna	Podwyższona	Normalna	Podwyższona	wzgl. wyleczeni	Poprawa	Bez zmiany	Pogorszenie	Zdolni do pracy	Ograniczenie zdolni	Niezdolni
Od 1/1-31/3	40	30	70	90%	5,7%	3%	4,6			83%	17%	17%	57%	18,5%	7%	22%	50%	25,7%
„ 1/4-15/4	55	20	75	89 „	5,4 „	5,4 „	3,3			80 „	20 „	0 „	70 „	24 „	2,4 „	21,7 „	48 „	30 „
„ 16/6-31/8	55	23	78	95 „	1,4 „	3,6 „	3,4			77 „	23 „	33 „	44 „	22 „	—	38 „	36 „	25 „
„ 1/9-31/12	88	52	135	96 „	0,5 „	8,3 „	4,8			77,5 „	22 „	33,5 „	57 „	8 „	1,5 „	45 „	42 „	12,5 „
Ogółt roczny	238	125	358	93,5%	2,5%	3,7%	4,1	41%	58%	76%	23%	24,5%	53,5%	16,3%	2,5%	24%	54%	22%

Z powyższej tablicy wynika, że w roku 1920 z wyzdrowieniem względnie wyszło 24,3%, z poprawą 53,5%, bez zmiany 16,8%, z pogorszeniem 21,4%.

Uwzględniając zdolność do pracy otrzymaliśmy wynik następujący: zdolnych 24%, ograniczenie zdolnych 54%, niezdolnych 22%.

Sanatorium dla dzieci gruźliczych w Chojnach.

Założone zostało w kwietniu 1919 r. Funkcjonuje li-tylko podczas 3-ciu miesięcy letnich i przeznaczona jest wyłącznie dla dziatwy szkół powszechnych. Rozszerza swą działalność z roku na rok. W 1919 r. przez 5 sezonów przewinęło się 250 dzieci, w roku 1920 Sanatorium czynne było przez 5 miesięcy, korzystało z pobytu 397 dzieci obojga płci, w roku 1921 — 450 dzieci obojga płci. Poprawa stanu ogólnego widoczną była prawie u wszystkich dzieci z bardzo małymi wyjątkami, o czem łatwo się przekonać z poniższego zestawienia, wykazującego o ile kilogramów i lita dzieciom przybyło w ciągu sezonu.

Przybytek na wadze w 1920 r.:

po 0,5 kg. u 18 chłopców i 17 dziewcząt, po 1 kg. u 18 chłopców i 45 dziewcząt, po 2 kg. u 65 chłopców i 124 dziewcząt, po 3 kg. u 29 chłopców i 44 dziewcząt, po 4 kg. u 10 chłopców i 8 dziewcząt.

Pobyt 4-ro tygodniowy w Sanatorium na przebieg gruźlicy płac nie jest w stanie wyrzucić widocznego klinicznie wpływu, mimo to pewnego rodzaju polepszenie procesu swoistego w płucach dało się stwierdzić u 15 chłopców i 32 dziewcząt.

Gdy uprzytomnimy sobie okoliczności, że poprawa stanu ogólnego widoczna była prawie u wszystkich dzieci i, że prawie 40 proc. wszystkich dzieci, dotkniętych gruźlicą opuszcilo Sanatorium z poprawą procesu swoistego, przyjdziemy do przekonania, że Sanatorium spełnia należycie swe zadanie.

(d. c. n.)

Dział sprawozdawczy.

Protokół.

28 (IV sesji) nadzwyczajnego, w 2-ym terminie, zg. z art. 31 D. o S. M., posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 17. lipca 1922 r.

Komplet radnych: 56. Obecnych radnych: 25.

Komplet członków Magistratu: 10. Obecnych członków Magistratu: 4.

Posiedzenie otworzył o godz. 8 min. 20 wiecz. zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. St. Rapalski, w obecności 29 członków Rady, zaprosiwszy do stołu prezydjalnego r. sekretarza F. Wójciaka do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Oświadczenie przewodniczącego, iż z powodu niedojścia do skutku posiedzenia w

pierwszym terminie, wyznaczonego na dz. 13. lipca r. b., posiedzenie obecne, jako w drugim terminie, jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych.

2. Zawiadomienia radnych: Chwalbińskiego, Drabarka, Kozaneckiej, Koziółkiewiczówny, Kuczyńskiego, Kluszyńskiej, Langlebena, Lichtensteina, Pogonowskiego, Poznańskiego, Remiszewskiego, Ryterbandowej, Rzewskiego, Stupnickiego, Uty, Zylberboga, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Komunikaty Magistratu: Nr. 0.1737/22-1 z dn. 15. b. m. w przedmiocie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt, oraz Nr. 1746/22-1 w sprawie wysłania transportu chorych ze szpitala w Kochanówce do Zakładu Psychiatrycznego w Kochborowie.

Uchwalono:

I. W sprawie podwyższenia opłat targowiskowych

Rada Miejska, w związku z uchwałą Magistratu Nr. 707 z dn. 30. czerwca 1922 r., postanawia

1. podwyższyć, opierając się na § 4 statutu miejskiego o przedsiębiorstwach targowych w Łodzi, z dniem 1. lipca 1922 roku opłaty targowiskowe do następujących norm:

a) za zajęcie kwadratowego działka 1 metr. mk. 20.—,

b) za udzielone miejsce na postój mk. 50.—,

c) za postój wozu jednokonnego mk. 200.—,

d) za postój wozu parokonnego mk. 300.—

2. podnieść na podstawie § 3 rzezczonego statutu z dniem 1. stycznia 1923 roku opłaty za wydawane koncesje od mk. 2-15 do mk. 20-60 za jeden metr kwadratowy w stosunku rocznym i w zależności od rodzaju handlu, położenia placu oraz frekwencji,

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

II. W sprawie podwyższenia opłat za świadczenia Biura Ksiąg Stałej Ludności —

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 728 z dn. 7. lipca 1922 r., postanawia

1. ustalić wysokość opłat za świadczenia Biura Ksiąg Stałej Ludności w następujący sposób;

a) za wyciąg z ksiąg stałej ludności dla jednej osoby oraz za wystawienie zaświadczenia przynależności gminnej, niekaralności i stanu rodzinnego po mk. 500.—,

b) za wyciąg z ksiąg stałej ludności dla dwu lub większej ilości osób po mk. 800.— (łącznie z normalną opłatą kancelaryjną),

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały, polecając mu jednocześnie przystąpić a) do uproszczenia wydawania świadczeń w Biurze Ksiąg Stałej Ludności celem przyspieszenia otrzymywania tychże, b) do wprowadzenia w poszczególnych urzędach miejskich godzin przy-

jęć dla interesantów od 8-ej rano do 12-ej w południe.

III. W sprawie zaopatrzenia gmachu miejskiej szkoły powszechnej przy ul. Zagajnikowej w niezbędne utensylja szkolne —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 724 z dn. 7. lipca 1922 r., postanawia:

1. upoważnić Magistrat do rozpoczęcia przygotowań, zmierzających do jaknajszybszego zaopatrzenia w niezbędne utensylja szkolne będącego na ukończeniu gmachu miejskiej szkoły powszechnej przy ul. Zagajnikowej.

2. upoważnić do podpisania ewent. kontraktów z przedsiębiorcami, którym powierzone zostaną zamówienia, pp.: L. Arndta, ławnika-przewodniczącego Wydz. Budownictwa, W. Gackiego, ławnika Wydz. Oświaty i Kultury, oraz mec. A. Żelazowskiego, radcy prawnego Magistratu,

3. podwyższyć w wydatkach Zamierzeń Skarbowych Zarządu m. Łodzi na r./adm, 1922 w dz. VII, tyt. II, poz. 3 o mk. 38.000.000.—,

4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie wypłacenia nauczycielkom robót ręcznych oraz zastępcom nauczycieli miejskich szkół powszechnych jednorazowych dodatków drożyźnianych —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu, № 698 z dn. 27. czerwca 1922 r., postanawia:

1. wypłacić nauczycielkom robót ręcznych oraz zastępcom nauczycieli miejskich szkół powszechnych, pobierającym wynagrodzenie z fundusów miejskich na zasadach nauczycieli szkół powszechnych XI i X kategorii plac państwowych, jednorazowe dodatki drożyźniane za miesiąc:

kwiecień w wysokości 20% dla kat. kat. XI; 10% dla kat. X,

maj w wysokości 60% dla wszystkich,

czerwiec w wysokości 60% dla wszystkich,

2. w związku z tem podwyższyć w wydatkach zamierzeń skarbowych Zarządu m. Łodzi na r/adm. 1922 w dz. III, tyt. 1. poz. 4 o m. 590.680.— poz. 5 o mk. 385.475.—,

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

V. W sprawie zmiany art. 2 i 6 Instrukcji dla zarządzania Gazownią Miejską —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 690 z dn. 24 czerwca 1922 r., postanawia:

nadać następujące brzmienie art. 2 i 6 instrukcji dla zarządzania Gazownią Miejską:

art. 2. „Rada składa się z 5 członków Rady Miejskiej, z 3 członków Magistratu i z 3 członków dookooptowanych przez ośmiu poprzednich z pośród obywateli miasta Łodzi.

Wszyscy członkowie biorą udział w naradach i w głosowaniu z głosem decydującym.

Prócz nich z głosem doradczym zasiadają w Radzie Dyrektor Gazowni Miejskiej i Inspektor Miejskich Przedsiębiorstw Koncesjonowanych.

Rada wyłania ze swego grona specjalną Komisję nadzorczą z 3-ch członków do rewizji rachunkowości i kasy oraz czynności przewidzianych w art. 9.

Niezależnie od tego Rada Miejska wyłania Komisję Rewizyjną z 3-ch członków, obowiązkiem której jest złożenie przynajmniej raz do roku sprawozdania z działalności Gazowni Miejskiej.

art. 6. „Dla ważności uchwał potrzebna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy, tudzież przynajmniej 5 członków Rady.

Uchwały spadają większością głosów.

Sprawy, co do których chociażby 2-ch członków zaznaczyło w protokole swoje odrębne zdanie winny być w ciągu tygodnia przedłożone Magistratowi do ostatecznego rozstrzygnięcia.

VI. W sprawie podwyższenia taryfy tramwajowej —

A. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 755 z dn. 14 lipca 1922 r., postanawia:

1. podwyższyć taryfę:

a) dla osób dorosłych i wojskowych wyższych szarż do mk. 60.—

b) dla młodzieży szkolnej, dzieci i wojskowych niższych szarż do marek 30.—

przyczem kupiony bilet do godz. 9-ej rano daje posiadaczowi prawo przesiąść się raz jeden w określonym kierunku bez osobnej dopłaty,

c) za bilety miesięczne dla Zarządu Miejskiego do mk. 2500.—

d) za bilety miesięczne dla wszystkich innych instytucji i osób prywatnych do mk. 12000.—

e) za przejazd nocny do m. 200.—

f) za przejazd od godz. 10-ej do godz. 11^{1/2} wiecz. do mk. 120.—

Uwaga I. Z powyższych biletów z wyjątkiem biletów, wymienionych w punkcie b i c, pobiera się 10% na rzecz miasta.

Uwaga II. Z biletów dla dorosłych potrąca się mk. 10.50 na fundusz renowacyjny.

Uwaga III. Taryfę powyższą wprowadza się od dn. 19 lipca 1922 r. aż do odwołania.

Uwaga IV. Uzależnia się wprowadzenie nowej taryfy od przyjęcia przez Towarzystwo Akcyjne Kolei Elektr. Łódzkiej zobowiązania, że

a) wszelkie inwestycje i renowacje, poczynione z t. zw. funduszu renowacyjnego, nie będą traktowane, jako inwestycje i renowacje, poczynione przez akcjonariuszów, t. j. w żadnym wypadku nie mogą podlegać wykupowi przez Magistrat przy ewentualnem przejęciu tramwajów,

b) do dnia 1 sierpnia r. b. nadesłane zostanie sprawozdanie księgowe i kasowe za czas od dn. 1 stycznia do dn. 1 lipca 1922 r.

Uwaga V. Utrzymuje się ulgi biletowe dla nauczycielstwa miejskich szkół powszechnych w dotychczasowej wysokości.

2, wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. Rada Miejska, powołując się na brzmienie § 6 umowy koncesyjnej, wzywa Magistrat do przedsięwzięcia odpowiednich kroków celem zmuszenia Tow. Akc. Kol. El. Ł. doprowadzenia do należytego stanu pasa jezdni, leżącego między szynami torów.

VIII. W sprawie nabycia gruntu na szpital dla lekko-gruźliczych w Chojnach —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 694 z dn. 24 czerwca 1922 r., postanawia:

upoważnić Magistrat do nabycia gruntów w Chojnach pod budowę miejskiego szpitala dla lekko-gruźliczych.

VIII. W sprawie wyboru miejsca pod budowę szpitala miejskiego —

1. dyskusję w sprawie wyboru terenu polesia widzewskiego pod budowę szpitala miejskiego uważać jako opiniodawczą.

2. ostateczną decyzję w tej sprawie, w związku z wnioskiem Magistratu № 756 z dn. 14 lipca 1922 r., odroczyć do czasu otrzymania opinii komisji specjalnej, wyłonionej przez Magistrat.

IX. W sprawie podwyższenia taksy dla dorożkarzy —

Rada Miejska, w związku z wnioskiem W. Gospodarczego № 19 z dn. 30 marca 1922 r., postanawia:

1. podwyższyć z dniem 20 lipca 1922 r. taksę dla dorożkarzy m. Łodzi w następujący sposób:

Nowa taksa dla dorożkarzy —

• Rada Miejska uchwaliła na ostatnim posiedzeniu podwyższyć z d. 20 lipca r. b. taksę dla dorożkarzy w sposób następujący:

	w dzień mk.	w noc mk.
dla dorożek jednokonnnych		
za kurs w mieście z wyłączeniem kresów	400.—	500.—
za kurs z centrum miasta na kresy	600.—	800.—
za kurs z centrum miasta do dalej położonych kresów	1000.—	1200.—
za kurs do stacji Łódź Warszawska	500.—	600.—
za kurs do stacji Łódź Warszawska z kresów	600.—	800.—
za kurs do stacji Łódź Kaliska ze wszystkich ulic z wyjątkiem kresów zachodniej części miasta	1000.—	1250.—
za kurs z jednej stacji na drugą	1250.—	1500.—
za kurs ze stacji Łódź Warszawska do miasta	500.—	600.—
za kurs ze stacji Łódź Warszawska na kresy	600.—	800.—
za kurs ze stacji Łódź Kaliska do miasta	1000.—	1250.—
za kurs ze stacji Łódź Kaliska na kresy	1500.—	1750.—
bagaż do 25 kg. bezpłatnie; ponad 25	100.—	
wynajem dorożek na godziny:		
1-sza godzina	mk. 800.—	
2-ga " "	" 700.—	
następne " "	" 600.—	

Uwaga. Dla dorożek parokonnnych taksa o 25% wyższa.

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały, polecając mu jednocześnie raz jeszcze zwrócić się do czynników miarodajnych w przedmiocie zarządzenia obowiązkowego wywieszenia tabliczek z taksą w porządkach dorożkarskich.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 10 min. 5 wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący:

(—) St. Rapalski.

Prowadzący protokół: (—) W. Wójciak.

Ruch służbowy.

Prezydjum Magistratu na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 1922 roku uchwałą № 374

A. poruczyło:

1. p. Arkadiuszowi Goldenbergowi — pełnienie obowiązków mł. referenta Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich VII kategorii;
2. p. Zofji Pawlikównie — pełnienie obowiązków starszej sekretarki Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich VIII kategorii;
3. p. Marji Krygierównie — pełnienie obowiązków maszynistki Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich IX kateg.;
4. p. Janinie Górskiej — pełnienie obowiązków dziennikarki Biura Ksiąg Stałej Ludności z poborami urzędników miejskich XI kategorii;
5. p. Edwardowi Kuźmińskiemu — pełnienie obowiązków kancelisty Biura Ksiąg Stałej Ludności z poborami urzędników miejskich XI kategorii;
6. p. Ewelinie Trzaskowej — pełnienie obowiązków kancelistki Biura Ksiąg Stałej Ludności m. Łodzi z poborami urzędników miejskich XI kategorii;
7. p. Marji Wąsowskiej — pełnienie obowiązków kancelistki Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich XI kategorii.
8. p. Zofji Majchrzakównie — pełnienie obowiązków kancelistki Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich XII kategorii;
9. p. Marji Zasadzińskiej — pełnienie obowiązków mł. kancelistki Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami

urzędników miejskich XII kategorii;

10. p. Halinie Dobrskiej — pełnienie obowiązków mł. kancelistki Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich XII kategorii;
11. p. Wandzie Wagnerównie — pełnienie obowiązków mł. kancelistki Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich XII kategorii;

B. zaliczyło:

1. p. Bolesława Hedrycha — w poczet urzędników nieetatowych Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich XII kategorii;
2. p. Jakóba Samolskiego — w poczet urzędników nieetatowych Biura Ksiąg Stałej Ludności Magistratu m. Łodzi z poborami urzędników miejskich XII kategorii;

Prezydjum Magistratu na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 1922 roku uchwałą № 375.

A. Zamianowało:

1. p. Marję Rybakównę — mł. referentem Kancelarii Rady Miejskiej i zaliczyło ją do VII kategorii urzędników miejskich;
2. p. Jadwigę Kneblównę — starszą sekretarką Kancelarii Rady Miejskiej i zaliczyło ją do VIII kategorii urzędników miejskich.

Dział kulturalno-oświatowy.

Konferencja oświatowa w Wilnie.

W dniach 26 i 27 czerwca r. b. odbyła się w Wilnie ósma z kolei konferencja oświatowa, zwołana przez Wydział Oświaty Pozaszkolnej Ministerstwa W. R. i O. P.

Konferencja poświęcona była zagadnieniu „Nauki o Polsce wspól-

czesnej" na kursach dla dorosłych. Na konferencji, obeślanej licznie przez zainteresowane instytucje oświatowe z całej Polski, wygłosił przemówienie powitalne kurator okręgu Wileńskiego, a przewodniczyli: p. p. Al. Janowski i Dr. E. Nowicki, kierownicy Wydziału Oświaty Pozaszkolnej Ministerstwa W. R. i O. P.

"Nauka o Polsce współczesnej" — przedmiot nowy w nauczaniu szkolnym, bo powstały po odzyskaniu niepodległości narodowej, jako wyraz konieczności informowania obywateli o tem, czem jest Polska i jaka ona jest — ma swoich gorących zwolenników, jako też — i jeszcze gorętszych przeciwników. Różnica zdań bierze swój początek od samego określenia przedmiotu: "Nauka o Polsce współczesnej". Przedmiot ten, jako zupełnie jeszcze nowy, nie może być nauką. Nauka bowiem — to zbiór, ułożonych w pewien systemat faktów, omówionych krytycznie i ułatwiających wnioskowanie. Przedmiot zaś powyższy w dzisiejszym stanie rzeczy, to dopiero zbiór niewielu informacji o Polsce, w dodatku informacji mocno niepewnych, a czasem nawet wręcz odmiennych od rzeczywistości,

Drugim najważniejszym punktem nąsującym wiele wątpliwości w w pojmowaniu zagadnienia "Nauki o Polsce", jest sprawa programu tego przedmiotu i metody w nauczaniu tegoż.

Nad rozwiązaniem właśnie tych zagadnień trudzili się poszczególni referenci i dyskutanci na pomienionej konferencji.

Pierwszy referat p. t. "Nauka o Polsce współczesnej" w programie kształcenia dorosłych wygłosił p. Al. Janowski, który z tak poważnym problemem, jak określenie istoty przedmiotu, rozprawił się b. krótko i w referacie swoim przeprowadził tezę, że "Nauka o Polsce współczesnej" — to nic innego jak — nauka krajoznawstwa Polski (?)

Zato następny referent p. Grodecki z Warszawy w swoim referacie

p. t.: "Ramy programu oraz najważniejsze zagadnienia z „Nauki o Polsce współczesnej na różnych poziomach nauczania i w różnych środowiskach" — sięgnął do samej głębi zagadnienia i swój pogląd na określenie tematu ujął w następującym streszczeniu: Idea przewodnią w „Nauce o Polsce współczesnej" winna być idea pracy. Polskę całą należy pojmować i przedstawiać, jako teren pracy polskiego społeczeństwa, bogactwa naturalne — jako przedmiot pracy, a jako owoc wytwórczości i pracy, bogactwo w dziedzinie kultury materialnej i duchowej. W sprawie metody nauczania prelegent jest za tym, aby jaknajmniej dawać wykładów teoretycznych, natomiast kłaść nacisk na zaznajamianie słuchaczy z wytwórczością polskiego przemysłu, ze stanem instytucji kulturalnych i t. d. — drogą wycieczek. Obywatelskie zaś wyrobienie należy osiągać przez organizowanie specjalnych zrzezeń słuchaczy.

W drugim dniu konferencji pierwszy referat p. t. "Przegląd podręczników do „nauki o Polsce współczesnej", wygłosiła p. H. Orsza-Radlińska. Prelegentka omówiła kilkadziesiąt książek, traktujących o danym przedmiocie z czego jednak wynikało, że podręcznika, któryby w całości odpowiadał potrzebom ucznia, czy nauczyciela, zupełnie nie posiadamy. Znotowaliśmy kilka książek, z których można — acz z wielką ostrożnością — korzystać przy wykładach: 1) Wereszczyński i Kucharski "Nauka o Polsce współczesnej" (względnie najlepszy podręcznik), 2) Sawicki i Witkowska "Nauka o Polsce współczesnej", 3) Jawnus "Wiadomości o Polsce współczesnej", 4) Witkowska H. "Nauka obywatelska" i t. p.

Najciekawsze tematy, które wywołały namiętną dyskusję, poruszono w dwóch ostatnich referatach: 1) p. t. "Nauka o Polsce współczesnej na kresach wschodnich" i 2) p. t. "Nauka o Polsce współczesnej na kresach zachodnich".

Autor pierwszego referatu p. Stojanowski ze Lwowa, określając rolę oświatowca polskiego w Galicji Wschodniej, zidentyfikował ją z rolą pruskiego „kultu trägera“, wraz z jego hasłem: „Drang nach Osten“, — z rolą angielskiego misjonarza i kupca, za którymi szedł żołnierz angielski i okupował kraje afrykańskie i t. p. — jednym słowem formalny program polskiego nacjonalisty, w którym idee wolności kulturalnej odrębnych narodowości — nie mają zupełnie miejsca.

Z innego zupełnie założenia wyszedł autor drugiego referatu Dr. Hasiński z Poznania. Prelegent trafnie określił stosunek polskiego kresowca zachodniego do silniejszego kulturalnie polskiego obywatela — Niemca. Oświatowiec polski musi dążyć do wzmocnienia duchowego elementu polskiego na Pomorzu i w Poznańskim, gdyż narodowość polska, podlegając polityce eksternicyjnej silniejszego od siebie wroga, poważnie została w swej istności nadszarpnięta. Rzekomą separację kresów zachodnich prelegent tłumaczył jako silniejszy tylko stosunek krytyczny polaka z b. zaboru pruskiego do budującej się powoli i niedołącznie państwowości polskiej, podczas, gdy tamtejszy obywatel przywykł do solidnej budowy politycznej. To też oświatowiec z Pomorza i Poznańskiego staje się doradcą państwowym i poza właściwą swoją pracą — dąży do podniesienia i stężenia organizacji państwowej, aby obywatel tamtejszy nie mógł się dopatrzeć skaz na naszej administracji politycznej.

Dyskusje, które się rozwijały dwukrotnie na temat wygłaszanych prelekcji, aczkolwiek dorzuciły dużo ciekawego materiału i stały na wysokości zadania, nie dały jednak żadnych konkretnych wyników w postaci skończonych rezolucji. Jest to wina prezydium konferencji, które wszystkie, jakie dotąd znam, konferencje oświatowe, traktuje raczej jako miejsca do luźnej i nikogo nie

obowiązującej wymiany zdań. A przecież, gdyby się umiejętnie zabrano do pracy, konferencje takie mogłyby się stać potężnym czynnikiem w formowaniu się ogólnopństwowej pracy oświatowej! Tembardziej że pochłaniają one wielkie sumy skarbowe! A może czynniki, zwalujące konferencje, nie życzą sobie, aby tym obradom towarzyszyły odpowiednie atrybucje?

Niżej podpisany, jako przedstawiciel Miejskich kursów dokształcających w Łodzi, zabierając głos przy odpowiednim punkcie porządku dziennego, zaznajomił zebranych w dłuższym przemówieniu, w jakim stopniu traktowaną była „Nauka o Polsce współczesnej“ na kursach łódzkich, zapoznał — ku przestrodze — z trudnościami, jakie przy wprowadzaniu przedmiotu, napotykaną oraz przedstawił pomysły organizacyjne jakoto: sprawę zainteresowania słuchaczy tematami aktualnymi i lokalnymi, oraz podziałem wykładów na osobne lekcje historii i geografii i nauki obywatelskiej. **Jan Augustyniak.**

Kronika miejska.

— Z działalności Wydziału Budowlanego.

Wykończenie gmachu szkoły przy ul. Zagajnikowej. — Budowa sześciu nowych gmachów szkolnych i łaźni miejskiej. — Sprawa kanalizacji.

W dniu 24 b. m. odbyła się w Magistracie specjalna rada prezydenta miasta z kierownictwem Wydziału Budowlanego w sprawie realizacji zamierzeń magistratu w dziedzinie budownictwa. Przedmiotem narady były następujące sprawy: ukończenie budowy gmachu szkolnego przy ul. Zagajnikowej, budowa łaźni miejskiej, budowa dalszych gmachów szkolnych i przyspieszenie wykonania planów regulacji miasta.

Ustalono, że gmach szkoły przy ul. Zagajnikowej będzie wykończony i oddany do użytku w dniu 1 września. W obecnej chwili praca wre nad

urządzeniem wewnętrznym szkoły i budową dołów biologicznych. Gmach przedstawia się imponująco i całkowicie odpowiada nowoczesnym wymaganiom. Zewnętrzne i wewnętrzne urządzenie przypomina wzory szkół norweskich.

Postanowiono przystąpić jeszcze w roku bieżącym do budowy sześciu nowych gmachów szkolnych, w których mieścić się będzie 11 szkół powszechnych.

Plany sporządzone przez kierownika Wydziału Budowlanego inż. architekta Lisowskiego uzyskały zatwierdzenie Ministerstwa Robót Publicznych oraz Min. W. R. i M. O. P. Nadmienić należy, że Wydział Budowlany posiada już całkowity zapas cegły na budowę szkół powyższych.

Cegła wyprodukowana została w cegielniach miejskich.

Nowe gmachy szkolne wzniesione będą na placach miejskich przeważnie w północnych dzielnicach miasta, które posiadają największą ilość dzieci w wieku szkolnym, a mianowicie: przy ul. Drewnowskiej za szpitalem Poznańskich, przy ul. Konstantynowskiej 27, przy ul. Marysińskiej, przy ul. Cegielnianej 58, przy ul. Nowo-Targowej (róg Południowej) oraz przy ul. Projektowanej.

Zgodnie z ustawą sejmową, na zasadzie której samorządy otrzymują od rządu połowę sum wydatkowanych na budowę szkół, miasto otrzymało obecnie na skutek interwencji przedstawicieli Magistratu 50 milionów marek z ogólnej sumy 200 milionów przyznanych miastu przez rząd na budowę szkół. Niezależnie od tego, miasto otrzyma tytułem zwrotu połowy wydatków na budowę szkoły przy ul. Zagajnikowej 50 milionów marek, która to kwota będzie zużytkowana na budowę szkoły przy ul. Drewnowskiej.

Pozatem Wydział Budowlany, korzystając z wakacji przeprowadza energicznie remont wszystkich szkół powszechnych.

W dalszym ciągu na naradzie postanowiono przystąpić z końcem b. miesiąca do budowy wielkiej łaźni miejskiej przy zbiegu ul. Nawrot i Wodnej według planów sporządzonych przez inż. arch. Lisowskiego. Na terenie projektowanej łaźni ukończono już budowę studni artezyjskiej.

Na pokrycie kosztów budowy łaźni miasto uzyskało od Banku Komunalnego pożyczkę w wysokości 80 milj. mk. Nadto Nadzwyczajny Komisarjat do walki z epidemjami wyasygnował 5 milj. mk. tytułem zaliczki na pokrycie połowy kosztów budowy łaźni. Nadmienić należy, że Komisarjat Nadzwyczajny zobowiązał się pokryć koszt całkowitego wewnętrznego urządzenia łaźni.

W związku z planem kanalizacji miasta Wydział Budowlany przystąpił do budowy mostu murowanego na rzeczce Jasieni przy ul. Wólczańskiej.

Wreszczenia na radzie rozpatrywano sprawę budowy wodociągów. Celem zainteresowania kapitału zagranicznego sprawą budowy, Magistrat zwrócił się do konsulatów państw zagranicznych w Warszawie z prośbą o poinformowanie o niej zainteresowanych czynników. W związku z tem firma paryska „Societe de Construction des Batignolles” (znana z budowy wieży Eiffla i kanału Sueskiego) wyraziła życzenie sfinansowania robót, prosząc o skonkretyzowanie warunków, któreby umożliwiły realizację tego olbrzymiego dzieła. W konkluzji postanowiono zwołać w najbliższym czasie komisję radziecką do spraw kanalizacji celem rozpatrzenia 5 wniosków Magistratu w tej sprawie.

— **Zwalczania wścieklizny.** Urząd Wojewódzki okólnikiem z dnia 5 lipca do Starostów i Magistratów Województwa Łódzkiego komunikuje następujące przepisy uzupełniające w sprawie zwalczania wścieklizny:

W razie wybuchu wścieklizny u psów, lekarz weterynaryjny obowiązany jest przekonać się i wymienić w pierwszyn sprawozdania Hość pokąsanych zwierząt, jak również

nazwiska ich właścicieli. Powołanie się na to sprawozdanie będzie przy następującym wybuchu choroby dowodem przy wybijaniu chorych zwierząt, w celu otrzymania odszkodowania.

W razie zachorowania na wścieklicznę innych zwierząt domowych w miejscowościach, wolnych dotychczas od tej zarazy, lekarz weterynaryjny, po przyjeździe, dokładnie bada właściciela chorego zwierzęcia, czy nie było poprzednio wypadków wścieklicznych a psów i w razie potwierdzenia powołuje się na to w sprawozdaniu 1-cm.

Gdy, pomimo najszezegółowszych wypytywań, pochodzenia wścieklicznych ustalić niepodobna, należy to wyraźnie zaznaczyć w sprawozdaniu.

— **Podwyższenie opłat targowiskowych.** Rada Miejska uchwaliła na jednym z ostatnich posiedzeń podwyższyć w następujący sposób opłatę targowiskową:

- a) za zajęcie kwadratowego działka 1 metr. mk. 20.—,
- b) za udzielone miejsce na postój mk. 50.—,
- c) za postój woza jednokonnego mk. 200.—,
- d) za postój woza parokonnego mk. 300.—,

podnieść na podstawie § 3 statutu miejskiego o przedsiębiorstwach targowych w Łodzi z dniem 1 stycznia 1923 roku opłaty za wydawane koncesje od mk. 2-15 do mk. 20-60 za jeden metr kwadratowy w stosunku rocznym i w zależności od rodzaju handlu, położenia placu oraz frekwencji.

— **Delegacje Miejskie.** Rada Miejska, postanowiła celem umożliwienia wszechstronniejszego i głębszego rozważenia poszczególnych spraw przyznać delegacjom miejskim prawo kooptowania z głosem doradczym fachowców z pośród obywateli miasta.

— **Przedstawiciel prasy francuskiej w Łodzi.** Bawi w mieście naszym w celach informacyjnych red. Pierre Lafac, przedstawiciel Revue Hebdomadaire, Revue Universelle

„Gazette Laazanne“, i „Revue de France“. Red. Lafac zgłosił się między innymi do prezidenta Rzewskiego celem poinformowania się o stanie gospodarki miejskiej oraz panujących w Łodzi stosunkach społecznych.

— **Przebieg szczepień przeciwospowych w Łodzi w 1922 roku.** Z dniem 8 lipca r. b. ukończone zostały bezpłatne przymasowe szczepienia ospy ochronnej wszystkim dzieciom m. Łodzi, urodzonym w 1921 r.

Szczepienia rozpoczęły się w dn. 11 maja i trwały ogółem w ciągu 15 dni (w czem dla pierwotnych szczepień wyznaczono 6 dni dla dodatkowych).

Ogólna ilość imiennych wczwoń wystanych przez Magistrat sięgała cyfry 13,851, z czego do zaszczeplenia ospy zgłosiło się osób 8,292, z liczby tej po dokonaniu dokładnych obliczeń przez Dział Sanitarny Wydziału Zdrowotności Publicznej okazało się dzieci chrześcijańskich 5,560 dzieci wyznania mojżeszowego 2,732, w tym chłopców 4,369, dziewcząt 4,028, dzieci do roku 8,863, dzieci powyżej 1 roku 1,429.

Ospa jest zaszczeplona we wszystkich wypadkach z wynikiem dodatnim, z ogólnej liczby szczepień (8,292) zanotowano 6 powikłań (abscesy).

Nie zgłosiło się do szczepienia ospy osób ogółem 5,059; asprawiedliwionych w tej liczbie jest 3,474, w czem wskatek skona nie przybyło osób 628, wskatek choroby — 19, wskatek nieobecności w Łodzi i nieodnalezienia adresatów 1,217, wskatek zaszczeplenia ospy prywatnie przez lekarzy i felerów osób 1,610.

Pozostali w liczbie 1,885 nie wyjaśnili do tej pory swej nieobecności i jako tacy przedstawieni zostaną do ukarania za uchylenie się od obowiązujących przepisów sanitarnych.

Imienny wykaz tych osób zostanie sporządzony w najbliższych dniach i przestany do Komisarza Rządu na m. Łódź dla dalszego załatwienia.

Treść numeru 31-ego:

Trzydzięć Wydziału Zdrowotności publicznej 1919—1921 r. (ciąg dalszy)

Dział Sprawozdawczy.

Protokół 28 nadzwyczajnego posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 17 lipca 1922 r.—
Ruch służbowy.

Dział kulturalno - oświatowy.

Konferencja oświatowa w Wilnie.

Kronika miejska.

Z życia miast polskich.

OGŁOSZENIE.

Ponieważ w myśl p. 2 art. II Ustawy z dnia 4/4 22 r. (D. U. R. № 33/264) ilość przydzielonych petentowi w drodze rekwizycji pokoi jest zależna ściśle od osób, stanowiących jego rodzinę, stale z nim zamieszkującą i znajdującą się na jego utrzymaniu, i według art. 12 powołanej Ustawy w osnowie wydanego orzeczenia o przydzieleniu muszą być wymienione osoby, mające wspólnie z podmiotem, któremu się lokal przydziela, zamieszkać, — przeto Urząd Mieszkaniowy przy Magistracie m. Łodzi wzywa tych, którzy — na skutek ogłoszenia w pismach w czerwcu r. b. — złożyli wnioski o przydzielenie mieszkania, aby w nieprzekraczalnym terminie 2 tygodni od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosili do Urzędu poświadczone przez właściwe władze urzędowe wykazy imienne osób stale z nimi zamieszkujących, znajdujących się na ich utrzymaniu i stanowiących ich rodziny. Przytem zaznacza się, iż za osoby, odpowiadające powyższym wymogom, Urząd uważa te, na które petent otrzymuje dodatek rodzinny, w myśl Ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku o uposażeniu urzędników państwowych. —

Miejski Inspektor Mieszkaniowy
(—) dr. E. Weisberg.

Łódź, dnia 21 lipca 1922 r.

Licytacje przymusowe.

Dnia 2 sierpnia 1922 r. od godz. 9-ej rano odbędzie się licytacje przy ul.:

Lipowa 27, zegar, Zawadzka 16, kasa ogniotrwała, Stefania 3, stół, Pomorska 28, waga, N.-Cegielniana 34, szafa, N.-Cegielniana 33, szafa, Sienkiewicza 15, szafa, Północna 26, prasa, Zgierska 73, zegar, Nowomiejska 12, 2 pałta damskie.

Dnia 3 sierpnia 1922 r. od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul.: Piotrkowska 29, biurko, Pusta 9, otomana, biurko i fotel, N.-Sady 15, zegar.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.